

Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐκαθέζετο· Θηραμένης δὲ ἀναστὰς ἔλεξεν.

Ἀλλὰ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι²⁴⁵, ὦ ἄνδρες, ὃ τελευταῖον κατ' ἐμοῦ εἶπε. Φησὶ γάρ με τοὺς στρατηγούς ἀποκτείνειν κατηγοροῦντα²⁴⁶. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἤρχον κατ' ἐκείνων λόγου, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔφασαν προσταχθέντα με ὑφ' ἐαυτῶν²⁴⁷ οὐκ ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἐν τῇ περὶ Λέσβου ναυμαχίᾳ. Ἐγὼ δὲ ἀπολογούμενος, ὥς διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι²⁴⁸ ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν, ἔδοξα τῇ πόλει εἰκότα λέγειν, ἐκείνοι δὲ ἐκυτῶν κατηγορεῖν ἐφάνοντο· φάσκοντες γάρ, οἷόν τε εἶναι²⁴⁹ σῶσαι τοὺς ἄνδρας, προέμενοι²⁵⁰ αὐτοὺς ἀπολέσθαι, ἀποπλέοντες ἄρχοντο. Οὐ μέντοι θαυμάζω γε τὸ Κριτίαν παρνενομηκέαι· ὅτε γὰρ ταῦτα ἦν, οὐ παρὼν ἐτύγχανεν, ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθέως²⁵¹ δημοκρατίας κατασκευασείων²⁵² καὶ τοὺς πενέτας²⁵³ ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότες. Ἴν μὲν οὗτος ἐκεῖ ἔπραττε μὴδὲν ἐνθάδε γένοιτο²⁵⁴, τάδε γε μέντοι ὁμολογῶ ἐγὼ τούτῳ, εἴ τις ὑμᾶς²⁵⁵ μὲν τῆς ἀρχῆς βούλεται παῦσαι, τοὺς δὲ ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν ἰσχυροὺς ποιεῖν, δίκαιον εἶναι τῆς μεγίστης αὐτὸν τιμωρίας τυγχάνειν· ὅστις μέντοι ὁ ταῦτα πράττων ἐστίν, οἶμαι ἂν ὑμᾶς κάλλιστα κρίνειν²⁵⁶ τὰ τε πεπραγμένα, καὶ ἃ νῦν πράττει ἕκαστος ὑμῶν, εἰ κατανοήσετε²⁵⁷. Οὐκοῦν μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε καταστῆναι ἐς τὴν βουλὴν²⁵⁸, καὶ ἀρχὰς ἀποδειχθῆναι, καὶ τοὺς ὁμολογουμένους σικοφάντας ὑπάγεσθαι²⁵⁹, πάντες ταῦτά ἐγινώσκουμεν· ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἤρξαντο ἄνδρας καλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς ξυλλαμβάνειν, ἐκ τούτου καὶ γὰρ ἡρξάμην τάναντία τούτοις γινώσκειν. Ἥδειν²⁵⁸ γάρ, ὅτι, ἀποθνήσκοντος μὲν Λέοντος τοῦ Σαλαμίνιου, ἀνδρὸς καὶ ὄντος καὶ δοκοῦντος ἰκανοῦ εἶναι²⁵⁹, ἀδικούντος δ' οὐδὲ ἐν²⁶⁰, οἱ ὅμοιοι τούτῳ φοβήσονται²⁶¹ φοβούμενοι δὲ ἐναντίοι τῇ δε τῇ πολιτείᾳ ἔσονται. Ἐγινώσκον δὲ, ὅτι ξυλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου²⁶², καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν πώποτε δημοτικόν²⁶³ οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράζκοντος, οἱ τούτῳ ὅμοιοι δυσμενεῖς ἡμῖν γενήσονται. Ἀλλὰ μὴν, καὶ Ἀντιφῶντος²⁶⁴ ὑφ' ὑμῶν ἀπολλυμένου²⁶⁴, ὅς ἐν τῷ πολέμῳ δύο τριήρεις²⁶⁵ εὖ πλερούσας παρείχετο, ἡπιστάμην, ὅτι καὶ οἱ πρόθυμοι τῇ πόλει γεγεννημένοι πάντες ὑπόπτως ὑμῖν ἔξοιεν²⁶⁶. Ἀντείπον δὲ καὶ, ὅτι τῶν μετοίκων ἓνα ἕκαστον¹⁹⁷ λαβεῖν ἔφασαν χρῆναι· εὐδηλον γάρ ἦν, ὅτι τούτων ἀπολομένων, καὶ οἱ μέτοικοι ἅπαντες πολέμιοι τῇ πολιτείᾳ ἔσονται. Ἀντείπον δὲ καὶ, ὅτε τὰ ὅπλα τοῦ πλήθους παρηροῦντο²⁶⁷, οὐ νομίζων χρῆναι ἀσθενῆ τὴν πόλιν ποιεῖν· οὐδὲ γὰρ τοὺς Λακεδαι-

245) Ὁ ἄναρχος. 246) Με κατηγο. ὑποκρίμ. τοῦ ἀποκτείνειν. 247) Αὐτοπαθ. Ἄντων. διότι ταῦτοπρὸσωπαεῖ με τὸ ὑποκρίμενον. 248) Πολλὰ ἄλλων. 249) Ὅτι ἦτον δυνατὸν.

250) Προήρη. 251) Φαίνεται ὅτι ἦτον ὁ Πρ. δημοκράτης τις ἐν Θεσσαλίᾳ. 252) Ἐπιθυμῶν νὰ κατασκευάσῃ. 253) Οἱ δουλοπάραικοι τῆς Θεσσαλίας, ἐκ τοῦ πένης. 254) Διτ. τῶσαν ἀποτροπῆα ἦσαν ὅσα ἔπραττεν, ὥστε εἶδε νὰ μὴ γείνη ἔδω κανὲν σὺδ' ὦν.

255) Τῇ βουλῇ. 256) Κρίνειν ἂν, ὅτι δύνασθε νὰ κρίνῃτε. 257) Μέχρι τῶν πράξεων δι' ὧν σεῖς κατέστητε ἐς τὴν βουλὴν καὶ διορίσθασαν ἀρχαὶ κτλ. 258) Ὑπερουπελίκος τοῦ οἴδω. 259) Οὗτος καὶ δικούντος εἶναι. 260) Κατ' οὐδέν. 261) Ἥθειον φοβηθῇ.

262) Νικηράτος, υἱὸς τοῦ ἐν Σικελίᾳ φονευθέντος περιφήμου στρατηγοῦ Νικίου, ἔχων τὸ ὄνομα τοῦ πάππου του. 263) Δημοκρατικόν, ἢ τεῖνον πρὸς ἄκρατον δημοκρατίαν.

264) Ἄλλος παρὰ τὸν ὑμῶνμον ῥήτορα. 265) Τὰς τριήρεις ὥπλιζον οἱ Ἀθῆναι οἱ ἰδιῶται δι' ἔξδωκ των. 266) Ἥθειο, διάκρίσθαι ὑπόπτως εἶναι ὅτι. 267) Ἀφῆρουν.